

lykkes at fortrænge fra Bevidstheden hos alle dem, der skulle deeltage i de nye Valg, det er, at Forskælfelsen af dette Forslag ikke er det Samme som en Indsættelse af 5te Juni-Grundloven uforandret. Der er vel Mængselsfuldige, som troe det, og endnu flere, som man har indbildt det; men lovligt vil Følgen blive, at begge Forsatninger vedblive at bestaae, og, fravigtige vi eengang Lovligheden; er det min fulde Overbevisning, at det er i ganske andre Retninger, at Ulovligheden vil slaae ind. Det er derfor, affeet fra alt Hensyn til Indholdet, for mig Hovedsagen, at, hvis vi nu ikke komme til en Afslutning heraf, staae vi overfor det Alternativ: enten en lovlig Tingenes Tilstand, som er i den Grad besværlig og i mange Retninger uheldig, at den kun vil virke til Fordærvelse, eller ogsaa, at vi betrebe Ulovlighedens Veie, og at saa det, som jeg fra min tidligste Ungdom af ikke blot har sværmet for, men arbeidet for, navnlig et virkeligt Frihedsregimente og det constitutionelle System Opretholdelse, vil være udsat for alvorlig Fare. Det er derfor, jeg stemmer for nærværende Forslag, om hvis enkelte Bestemmelser jeg troer, at det vil være aldeles øksesløst nu at indlade sig paa en Discussion.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at det er rigtigt at forudsætte, at en ulovlig Veie kan følges. — Den ærede Conseilspræsident har Ordet.

Conseilspræsidenten: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den ærede 1ste Lands-tingsmand for 2den Kreds har Ordet.

B. Christensen: Det er en ikke ualmindelig, maadtee endogsaa en snild, men ikke ganske smul Tactik at lægge en Mand, mod hvem man vil træde op, en Mening i Munden, som han aabenbart ikke har havt, som man tydeligt kan see har været langt fra hans Tanke, om endogsaa hans Ord have været mindre vel valgte, for derefter at bekæmpe denne Mening med den Drødigdom, det Talent, som den ærede sidste Taler har. Jeg tør

siige, at Sinet har været længere fra den ærede første Talers Tanke end at prise og fastholde Femte-Juni-Grundloven fortrinsviis eller ene, fordi den var gunstig for Bondestanden. Hans Tanke var — endogsaa ifølge de Ord, han udtalte — ganske aabenbart den, at han fastholdt den, fordi den er en Betsignelse, ikke for Bondestanden, men for det danske Folk og for Regjeringen selv, og fordi dens Tilintetgjørelse eller navnlig dens Ombytning med det af det ærede Ministerium forelagte Lovforslag efter hans og hans Venners og tillige efter min Formening er en Fare og maadtee mere end en Fare baade for Folket og Kongen. Jeg skal ikke opholde mig ved vidtløftigt at imødegaae de øvrige Udtalelser, vi hørte fra den ærede Taler, men jeg skal tillade mig den Bemærkning mod ham, at han har Året i at siige, at der blot er Spørgsmaal om en efter hans Mening gavnlig Forandring af dette Things Sammensætning, medens iøvrigt Grundloven af 5te Juni bliver opretholdt i sin Heelhed og i sine store Principer. Det er ikke saa; thi netop det, der betinger en Forsatning, det der er Grundvæsenet i enhver constitutionel Forsatning, er Repræsentationen, og naar man nu har forandret den ene Deel af Repræsentationen saaledes eensidigt til Fordeel for en vis Klasse og med Tilidsættelse af Femte-Juni-Grundlovens Lighedsprincip, saa har man derved ikke blot bragt en Forandring i Repræsentationens Sammensætning tilstede, men denne Forandring medfører ligefrem en væsentlig Forandring i Repræsentationens Omraade i det Hele og navnlig i det andet Things hidtilværende Omraade i finansielle og andre vigtige Anliggender. Thingene ere efter det nye Forslag stillede som Ligeberettigede, og der er truffet Midler til at finde en Afgjørelse i Tvistigheds-tilsælde mellem dem, der næsten nødvendigt vil medføre, at det andet Thing vil efter vore Forhold komme i en langt mindre indflydelsesrig Stilling end hidtil, medens dette Thing vil faae en overmægtig og overvægtig Indflydelse. Jeg troer, at det er rigtigt og Pligt at modsætte sig denne Forandring, saalænge og saavidt man kan, og det saameget mere, som jeg er overbevist om, at, dersom det foreliggende Forsatningsforandringsforslag gaaer igjennem, vil